

Г-н Хермес е седнал срещу мен в малкия ресторант в хотела ни. Оказва се, че той е отседнал също в него.

- Искам да представя дизайнерската работа на Милена Марева на директорския борд. Както знаете, Hermes е една от най-известните фирми за аксесоари, но имаме идея да развием и собствена марка дамска и мъжка модна линия. Ще можете ли да ми изпратите ваши авторски разработки? Разбира се, аз ще им кажа за вашето блестящо представяне тук, но е необходимо и членовете на борда да видят проектите ви. Веднага, щом се върнете, очаквам по най-бързия начин да получа дизайнерското ви портфолио. Препоръчвам за ваш мениджър г-жа Нала. Имам вече телефоните и факса ѝ за връзка - Хермес се усмихва приятелски, сърдечно. До него с кокетно заметнато шалче на врата седи Нала. След като не се прибра два дни в хотелската ни стая, тя му беше станала мнооого доверен човек. Всъщност това не

ме

касаеше ни най-малко. Все още ѝ вярвах.

Нала. Виждам вече нетърпението ви да разберете какво търси тази жена в дюселдорфската история. В приказките винаги има ламя, дете юнакът преборва, обезглавява и след това три дни и три нощи се вихрят танци и щастие. Обаче по тези юначни времена още не са познавали госпожата Нала. Чак да се чудиш как е успяла да оплете толкова много хора толкова дълго време. Не знам дали съдбата ни е предначертана, предопределена... може и така да е. Може и така да е трябвало да бъде. Може би и на мен, и на България, още не ни било писано да излезем от тъмната си орис. Защото ако Сюзан не беше заета с двете си малки деца, ако вместо Нала тя имаше възможност да дойде с мен... може би България би имал

а първия си дизайнер на международна сцена... може би. Сега за Hermes работи Пол Готие.

Пристигам си в България и веднага запрятam ръкави и моливи да приготвя представянето си пред борда на директорите на фирмата. В това време телефона на Нала е изключен. Минава месец, от нея ни вест, ни кост. На звъненето ми на апартамента ѝ – никой. Тогава решавам да изпратя факс на г-н Хермес, в който го уведомявам, че отдавна съм готова, но понеже не мога да намеря „мениджъра“ си и това е несериозно и непрофесионално, бих желала Нала да бъде сменена.

Отговорът е категоричен: „Не, не може. Познавам много добре госпожата. Вярвам ѝ и бих желал да работя само с нея.“ Светкавично два часа след този факс в дома ми, за първи път от завръщането ни от Дюселдорф, след едномесечното ѝ "изчезване" се появява и Нала. Бясна. „Това ще ти е първият и последен факс от Андреас Хермес“, ми казва тя разярена. Все още не знам какво става. Предположих, че е ревност.

Минава месец, два... мълчание. Ако ви кажа, че това беше най-тежкият период от живота ми, ще бъде много софт казано. Не исках да излизам от дома си, не исках да виждам никого, не можех да вярвам на никого.

След 12 месеца време, точно преди Нова година, на вратата се звъни. На входа - двама от приятелите на Нала. (Когато разправях историята на Пеню Пенев и му викам: „Пеньооо, такъв латино сериал! Чак да не повярваш!“, той ми казва: „Ти защо си мислиш, че хората гледат латино сериалите? Защото това е животът, не разните му там холивудски измишльотини.“) Седим на кафе в дома ми и двамата ми разказват какво всъщност се е случило, цялата истина. След пристигането си в България, Нала звънила всеки ден на Хермес и му разправяла, че тя била дизайнерката, а аз съм била само проста шивачка и лош човек... След като успяла да го убеди, че именно тя е великата дизайнерка, сътворила дизайна на колекцията ми, заминала в Париж по покана на господина. Обаче ако някой си мисли, че работата на модиста е две джупки на инчики отпред и една отзад, е в голяма заблуда. Във Франция не знам какви ги е забъркала госпожата, но явно нищо не се е получило в модата и хоп - Нала сменила политиката и професията си - успяла да убеди Хермес, че тя може да организира агенция за набиране на български моряци за неговите кораби (на срещите ни в Дюселдорф обясняваше как построила цялата компютърна система на България, представете си! Спомням си, имаше и несполучлив опит за стартиране на кабелна телевизия). За целта се прибира в България и започва организиране и регистрацията на агенцията. Обажда се на двамата си приятели и им казва, че ще ги направи съдружници във фирмата. Те трябва да участват с пари. Няма да споменавам имената на двамата мъже от уважение към тях - известни хора във Варна. Единият си продава апартамента, а другият ѝ дава същата сума, за да станат съдружници във фирмата на Андреас Хермес. Но в следващия сериал Нала отново изчезва. На звъненето телефонен секретар казва, че е изключен. Двамата започват да се съмняват. Пикантната подробност в сапунката е, че след като обсъждат положението си, разбират, че са ѝ били любовници по едно и също време (няма да споменавам повече, много е неприятно), но освен тях Нала е имала и трети любовник, с фирма за обзавеждане. По това време тя е и омъжена за капитан на кораб (тук латино сапунките ряпа да белят пред българското веро).

- Можеш ли да звънеш на Хермес и да му кажеш, че Нала е мошеничка. Да му разкажеш всичко - пита по-младият мъж.

- Добре де, как да му кажа всичко това, след като тя една година го е лъгала за мен? Как ще ми повярва? Предполагам, че само още повече ще се отврати от българите. Така че в случая не мога да направя нищо.

- Аз бях в София - продължава мъжът, - немският посланик ми е приятел. Той звънна на Хермес (германски поданик е). Звъннахме му и го помолихме да ни окаже съдействие да издирим госпожа Нала. След като ни изслуша, ми отговори, че такова лице не живее при него и не познава човек с такова име.

Не знам как се е развила по-нататък тази история. Толкова ми е неприятно да си спомням за цялата тази мръсотия... предпочитам да я забравя. След време чух, че госпожата се е развела и лепила бижута в известна варненска фирма.

Бог ни учи да прощаваме и да забравяме, за да можем да продължим напред. Ако, разбира се, изобщо сме в състояние да продължим. И макар че не съм вярваща в общоприетия смисъл на понятието, твърдо вярвам в Goodness, което на английски

означава доброта.

След година и нещо отварям пощенската си кутия. Покана за първата модна конференция в Париж. На нея участие ще вземат най-големите дизайнерски имена, както и всички големи модни фирми. Не знам откъде са имали адреса ми, откъде са разбрали, че съм дизайнер, изобщо от къде знаят името ми. Така че напред към столицата на кан-кана, модата, любовта, най-елегантните жени в света, но първо към парижкото кметство за коктейла с едни от най-богатите и известни хора.

Милена Марева

21/ 22 ноември 2009г.

За вестник "Народно дело"